



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7544/2024
21.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате и утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3542/23 од 19.01.2024. године, у седници одржаној 21.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3542/23 од 19.01.2024. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 12446/2021 од 09.10.2023. године исправљена решењем тог суда од 16.11.2023. године у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име накнаде за фактички експроприсану непокретност износ од укупно 2.660.747,28 динара са припадајућом законском затезном каматом, у делу којим је утврђено да је тужени носилац јавне својине на кп бр. .../... у површини од 86м2, кп бр. .../... и кп бр. .../..., КО ..., и у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 20.920,00 динара са припадајућом каматом.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3542/23 од 19.01.2024. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 12446/2021 од 09.10.2023. године исправљена решењем тог суда од 16.11.2023. године у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име накнаде за фактички експроприсану непокретност износ од укупно 2.660.747,28 динара са припадајућом законском затезном каматом, у делу којим је утврђено да је тужени носилац јавне својине на кп бр. .../... у површини од 86м2, кп бр. .../... и кп бр. .../..., све КО ..., и у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 20.920,00 динара са припадајућом каматом.

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3542/23 од 19.01.2024. године у преосталом делу, као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 3542/23 од 19.01.2024. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 12446/2021 од 09.10.2023. године, исправљена решењем истог суда од 16.11.2023. године за исплату износа од 994.543,00 динара са законском затезном каматом почев

од пресуђења до исплате, у делу којим је утврђено да је тужилац носилац јавне својине на делу кп бр. .../... КО ... у површини од 229м² и у делу одлуке о трошковима поступка и у тим деловима предмет **враћа** првостепеном суду, на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 12446/2021 од 09.10.2023. године, исправљеном решењем истог суда П 12446/2021 од 16.11.2023. године усвојен је тужбени захтев тужиоца, обавезан тужени да тужиоцу исплати новчани износ од укупно 3.655.294,28 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, на име накнаде за фактички експроприсану непокретност – катастарску парцелу бр. .../... површине 315м² и катастарску парцелу бр. .../... површине 290м², које парцеле су уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., као и за катастарску парцелу бр. .../... површине 199м², која парцела је уписана у лист непокретности ... КО ..., а које парцеле представљају саставни део улице Тадије Сондермајера, Нова и Реље Савића у Футогу, утврђено да је тужени носилац јавне својине на фактички експроприсаним непокретностима ближе наведеним у изреци пресуде, па је обавезан тужени да о свом трошку изврши пренос пред надлежним РГЗ СКН Нови Сад 1 упис права свог власништва-јавне својине на наведеној непокретности, што је тужилац дужан признати и трпети и обавезан је тужени да на име прибављања писмене документације за потребе овог поступка исплати тужиоцу новчани износ од 20.920,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, те да му надокнади трошкове поступка у укупном износу од 431.156,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3542/23 од 19.01.2024. године одбијена је жалба туженог и пресуда Основног суда у Новом Саду П 12446/2021 од 09.10.2023. године, исправљена решењем тог суда од 16.11.2023. године потврђена и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. Гласник РС“ бр. 72/11...10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. Гласник РС“ бр. 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 2.660.747,28 динара, као и у делу којим је утврђено да је тужилац стекао право јавне својине на делу парцела који су приведени намени, није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у

интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде тужиоцу на име фактичке експропријације његове кат.парцеле бр. .../..., .../... и дела кат.парцеле .../... од 86м², све у КО ..., које су према Плану генералне регулације насељеног места Футог („Сл. лист Града Новог Сада“ бр. 45/15 и 21/17), као и Плана детаљне регулације простора између улица Раде Кондића, Руменачке и Новосадске у Футогу („Сл. лист Града Новог Сада“ бр. 42/07) које су намењене за јавну површину – улицу, тако што су парцеле .../..., .../... (која је у потпуности ушла у састав улице Реље Савића) и дела парцеле .../... у површини од 86м² приведенe намени и представљају улицу и туцанички коловоз којим се користи неограничени број лица, као и исплата накнаде за прибављање документације за потребе овог поступка. Тужиоци су депоседирани у коришћењу ових парцела у укупној површини од 376м² (кп.бр. .../... и кп бр. .../...) и 199м² од парцеле .../... . Побијана одлука којим је тужбени захтев тужилаца усвојен у наведеном делу донета применом одредби члана 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола бр. 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и не одступа од судске праксе у предмтима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у наведеном делу на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате накнаде за фактичку експропријацију тужилац је поднео 22.03.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела је износ од 2.681.667,28 динара (2.660.747,28+20.920,00).

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на исплату новчаног потраживања у којем вредност спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, произлази да ревизија туженог није дозвољена на основу одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредби члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд сматра да су, у преосталом делу изреке, а у односу на накнаду за део кп бр. .../... КО ... који није приведен намени, испуњени услови да се о ревизији

туженог одлучује као изузетно дозвољеној, због уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у наведеном делу, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку па је утврдио да је ревизија туженог делимично основана. Наиме, у конкретном случају парцела бр. .../... КО ... има површину од 315м², од чега је 86м² приведено планској намени, док површина од 229м² није приведена својој планској намени и тужилац у овом делу није депоседиран. Стога, није довољно за закључак да је због постојања планских решења право својине тужиоца у тој мери ограничено да води обавези јавне власти да тужиоцу исплати тржишну вредност непокретности и за површину која није фактички приведене планираној намени. Зато су нижестепени судови погрешно применили материјално право када су туженог обавезали да тужиоцу исплати тржишну вредност непокретности и за површину парцеле .../... која није приведена намени, као и у делу одлуке којом су утврдили да је тужени носилац јавне својине на делу наведене парцеле од 229м², који није приведен планској намени. Зато је ревизија туженог делимично усвојена и побијана пресуда у наведеном делу укинута.

У поновном поступку првостепени суд ће разјаснити на који начин је тужилац користио парцелу .../... у површини од 229м², која није приведена планској намени, до и након доношења планских аката, који не онемогућавају тужиоца да део непокретности држи и да се њиме користи, да ли је делимично привођење парцеле планираној намени ограничило дотадашњи начин коришћења преосталог дела парцеле од стране тужилаца, због чега трпи штету.

С обзиром да одлука о трошковима поступка зависи од коначног исхода спора, побијана пресуда укинута је и у том делу изреке.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу четвртом изреке, на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић